

Orestenen

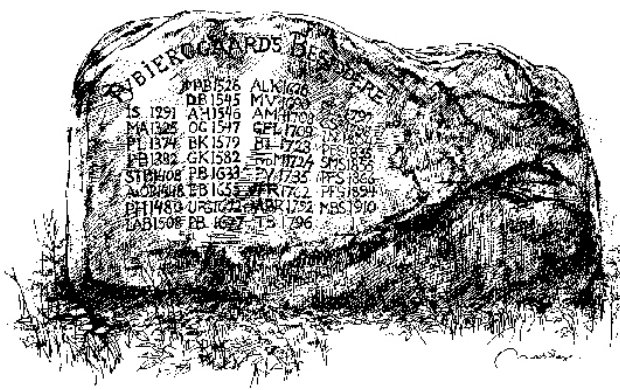
Inde midt i Tybjerg skov ca. 3 km vest for Tybjerg kirke ligger den gamle kæmpesten, som gennem tiderne er blevet kaldt Asestenen, Dansestenen, Tybjergstenen eller Orestenen, imponerende og tung. Stenens mest almindelige navn - Orestenen hentyder til, at den ligger i en ore, - det vil sige en udmark eller lysning i skoven.

Sagnet beretter, at dengang den hvide kirke i Tybjerg rejste sig på Tybjerg bakke, sad en led troldkælling ovre på Tåsinge og stirrede over på Sjælland. Jo klarere tårnet tegnede sig langt ude i kimingens rand, jo mere ond blev hun, og til sidst bandt hun sit strømpebånd om den store sten, løb op i Bregninge kirkes tårn og slyngede stenen mod Tybjerg kirke. Men uheldet ville imidlertid, at strømpebåndet brast, hvorfor stenen ikke ramte kirken, men faldt ned i skoven vest for kirkebakken.

I virkelighedens verden kan det kort og godt siges, at den er en erratisk granitblok, en såkaldt vandreblok, et granitstykke, der i istiden er blevet ført hertil af indlandsisen fra dens oprindelige hjemsted, den skandinaviske halvøes fjelde.

Da indlandsisen i sin tid smeltede, lå Orestenen efterladt på sin nuværende plads i Tybjerg skov. Stenen er ca. 4,75 mtr. lang, 3,75 mtr. bred, 2,5 mtr høj på forsiden og ca. 1,75 mtr. høj på bagsiden.

De mange initialer og årstal der er hugget ind i forsiden af stenen, er initialerne på Tybjerggårds ejere samt deres tiltrædelsesår. En del unøjagtigheder er dog blevet foreviget i granitten, da ikke alle data er korrekte.

(Kilde: Orestenen i Tybjerg skov, af Olav Evensen - 1980)